

Brøndsted (V):

Det er muligt, at det er hamrende nødvendigt, for der er den fordel f.eks. på Roskilde station, at man aldrig behøver at have en køreplan, fordi man altid kan være sikker på, at man kommer lige bestemt til næste tog, så mange går der; det ved jeg udmærket, hr. minister. Men det kan måske være mere hamrende nødvendigt et andet sted, og det eneste, vi beder om, er at få at vide, hvor det er mest hamrende nødvendigt, og det må vi da egentlig have en ret til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Søren B. Jørgensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om en værdipapircentral.
(Lovforslag nr. L 161. Fremsat 29/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ole Thomsen (S):**

Det foreliggende lovforslag har til formål at søge afskaffet de fysiske værdipapirer og overgå til et papirløst system via moderne EDB-behandling fra en selvejende institution: værdipapircentralen. I første omgang tænkes overført de aktier og obligationer, som udstedes af selskaber, staten og realkreditinstitutionerne, som optages til notering på Københavns Fondsbørs.

Baggrunden for dette lovforslag er et længe næret ønske fra kreditinstitutionerne, banker og sparekasserne, eftersom væksten af disse papirer i de senere år er steget meget betydeligt. I 1968 cirkulerede obligationer til

et samlet nominelt beløb af ca. 62 mia kr. I oktober 1979 androg den nominelle værdi af cirkulerende obligationer 369 mia kr. Alene opbevaringen af de mange papirer har i de senere år voldt pengeinstitutionerne store pladsproblemer, ligesom et meget stort antal af disse papirer daglig af pengeinstitutionernes bude er blevet bragt rundt fra institut til institut og derved har været udsat for meget store risici.

Allerede i 1970 nedsatte Københavns Fondsbørs et udvalg til at forsøge at løse disse problemer, og udvalget pegede allerede da på en eller anden form for central placering. Dette udvalg blev suppleret af et udvalg nedsat i 1973, realkreditrådet, som i sin konklusion foreslog en total afskaffelse af brugen af fysiske obligationer. I 1975 nedsatte boligministeriet et udvalg, som i februar 1977 afgav en betænkning om det obligations- og aktieløse samfund med EDB-registrering i stedet.

I modsætning til denne betænkning og de overvejelser, man fremkom med i 1977, har man fundet det rigtigt at foreslå, at kontakten mellem investorerne og værdipapircentralen skal foregå decentraliseret gennem de nuværende opbevaringssteder, dvs. de lokale pengeinstitutioner, således at kontakten bevares mellem pengeinstitutionerne og kunderne. Denne ændring hilser vi med tilfredshed.

De beskæftigelsesmæssige konsekvenser ved oprettelsen af værdipapircentralen har betydet meget for os, men eftersom der igennem længere tid har været ført forhandlinger herom med personaleorganisationerne og disse nu har indgået en tryghedsaftale om, at der ved omrokering og naturlig afgang sikres fortsat beskæftigelse til de ca. 950 heltidsstillinger, som ellers ville bortfalde ved centralens indkøring i tiden fra 1982 til 1985, finder vi, at denne løsning er tilfredsstillende, og vi ser med velvilje på de ca. 100 nye stillinger, der opstår ved værdipapircentralens start.

Den socialdemokratiske gruppe vil under det kommende udvalgsarbejde støtte forslaget, som vi håber må få en velvillig behandling i selve udvalget.

Jens Peter Jensen (V):

Først lige et par sarkastiske bemærkninger. Da vi i 1930'erne havde mangel på valuta, lavede vi en valutacentral. Da vi senere fik

[Jens Peter Jensen]

mangel på varer, lavede vi et varedirektorat. Og nu, hvor der er mangel på kapital, laver man en værdipapircentral.

En anden sarkastisk bemærkning skal være den, at jeg synes, at ministeren, om end han har beklædt forskellige ressortposter, ligesom er lidt ivrig efter at blive undervisningsminister, idet han vil fastsætte regler for, hvordan man skal uddanne personale. Jeg er lidt ked af gang på gang at skulle opleve dette, at hver gang folk skal sættes til et ganske enkelt stykke arbejde, skal de omskoles. Jeg tror, at der ude i institutterne findes den fornødne sagkundskab og dygtighed til at klare disse ting. Jeg vil gerne have, at vi under udvalgsarbejdet får lejlighed til at drøfte det.

Men ellers vil jeg gerne på venstres vegne give tilslutning til forslaget. Det er måske desværre blevet en nødvendighed, at man laver sådan en central. Der er jo ikke politik i dette. Jeg ser, ministeren ryster på hovedet. Jeg er tryk ved, at skatteministeren ikke er i nærheden, for der kan jo nemlig godt opstå den situation, selv om det ikke fremgår af selve forslaget og bemærkningerne dertil, at man ophæver systemet med udtrækning af obligationer, og derfor kan der godt opstå skattemæssige problemer senere hen. Jeg ved godt, at man ikke i handelsministeriet, nu industriministeriet, har haft tanke for det, men det hænder jo, hr. minister, at det er den lille dreng, der skal sige, at kejseren ingen klæder har på. Derfor siger jeg, at der kan opstå problemer af skattemæssig art, og de er, synes jeg, egnede til at blive drøftet i udvalget.

Jeg kan tilsige en positiv og også gerne velvillig og hurtig udvalgsbehandling, for jeg er enig i det rent praktiske, at vi skal prøve at få dette gennemført, så det kan komme op at stå efter de stipulerede terminer, men ministeren vil sikkert give mig ret i, at det er et meget teknisk forslag, der gør det nødvendigt for os, der skal tage ansvaret for gennemførelsen af lovgivningen, at få lejlighed til at diskutere disse ting nærmere i udvalget.

Kjelgaard (KF):

Det foreliggende lovforslag er udtryk for en virkelig reform på værdipapirområdet, en nyskabelse, som de involverede og interesserede parter i mange år har set hen til, en for-

enkling af en række funktioner, som i årenes løb har taget et omfang, der er næsten uoverskueligt. Det er begrundelsen for lovforslaget.

Men begrundelsen kunne lige så godt have været den førte økonomiske politik, den stærke inflation, vi har haft i mange år, og som i høj grad har øget f.eks. ejendomspriserne og dermed obligationsmængden, ikke mindst fordi vi i Danmark i forbindelse med fast ejendom regner kurstab for et aktiv, en del af ejendomsprisen. Det forhold har vi tidligere været inde på, og vi har forsøgt at ændre det ved forslag om en kontant vurdering af ejendommene i stedet for det nugældende system, dog hidtil uden resultat, men spørgsmålet er, om ikke vi skulle tage det op igen.

Men den stadig stigende mængde statsobligationer til finansiering af statens kasseunderskud har selvfølgelig også medvirket til at gøre situationen uoverskuelig.

Jeg skal ikke gå i detaljer med alle paragrafferne i lovforslaget, men kun berøre nogle få principielle forhold.

Det ene er alle de mange bemyndigelser til industriministeren, vel en 10-15 stykker i alt. Det er ret enestående i et enkelt lovforslag, og en del af disse bemyndigelsesadministration vil vi sikkert gerne høre lidt mere om i udvalget.

Jeg er glad for, at det i § 2 præciseres, at værdipapircentralen er en privat institution trods disse mange bemyndigelser og den næsten enevældige hånds- og halsret, industriministeren har over situationen. Men jeg er lidt betænkelig ved begrebet »aktier« i forbindelse med lovforslaget, selv om aktier ikke skal med fra starten. For der er i forbindelse med aktier og konvertible obligationer særlige problemer. Det håber jeg også vi kan drøfte i udvalget og måske endda få sat på plads.

Endelig vil jeg nævne det såkaldte decentraliserede system. Det skal jeg ikke anke over, men det er, som om der ikke helt er overensstemmelse mellem lovtæksten og bemærkningerne. Efter min mening burde der f.eks. i §§ 10, 12, 13, 16 og 18 efter værdipapircentralen indføjes »eller kontoførende institut på værdipapircentralens vegne«, for at lovtæksten dækker hensigterne. Men det er sikkert også noget, vi kan få nærmere opklaret under udvalgsarbejdet.

[Kjølgaard]

I det konservative folkeparti hilser vi forslaget velkommen, og vi vil som sædvanlig bidrage til et godt udvalgsarbejde.

Askjær Jørgensen (FP):

Lovforslagets titel er ikke forslag til lov om afskaffelse af papirnussere, men vi har læst forslaget således, at det går ud på at afskaffe papirnussere, og jeg skal sige hjertelig tak til industriministeren, fordi han har fremsat et lovforslag om at afskaffe nogle papirnussere.

Det er jo således, at det er en trist tid for dansk landbrug og for store dele af det danske erhvervsliv, og så er det da rart, at vi trods alt har lidt, vi kan glæde os over i dette land, hvor vi i dag har måske noget af det første forårssolskin udenfor. Det er rart, at der dukker lidt op, man kan glæde sig over; ellers er det jo en kold tid, vi lever i.

Jeg tror, det kan blive lidt mere rationelt for en del af erhvervslivet. Jeg forstår, at disse kuponklippere får det lidt mere rationelt, og det er godt, at der er nogle, det bliver lettere for, når det ellers generelt er blevet sværere for dansk erhvervsliv.

Der er masser af tekniske ting i dette forslag, og for at det nu ikke skal blive alt for svært for ministeren i den socialdemokratiske gruppe, hvis jeg er alt for glad ved det, skal jeg notere, at den socialdemokratiske ordfører snakkede noget om 100 nye stillinger. Det kan jeg ikke rigtig forstå, men jeg har dog bemærket, at der ikke er lagt op til – sådan ser det i hvert fald ikke ud for os – at dette er noget, skatteyderne skal betale, og det er vi meget tilfredse med. Om disse værdipapirer nu skal registreres en hel masse steder eller ét centralt sted, ved jeg ikke, men i henhold til, hvad ministeren foreslår, skal systemet nok nærmere være decentralt. Vi havde måske forestillet os, at det var mere rigtigt, hvis det var centralt, men det er nogle af de tekniske ting, som vi må tage fat på.

Vi vil bestræbe os på under udvalgsarbejdet at sætte os ind i dette, vi vil bestræbe os på at kontrollere, om det nu er rigtigt, som det er udformet af ministeren. Vi er ikke for nærværende i stand til at sige, at der er en hel masse i forslaget, som er forkert. Vi er heller ikke for nærværende i stand til at sige, at det er 100 pct. rigtigt, men vi vil bestræbe os på i udvalget at se dette forslag efter og

medvirke til, at det kan komme hurtigt igen. Vi er enige i, at man skal tage det moderne EDB i brug også på dette område, og vi er også enige i, at man skal gøre det på alle andre områder. Vi tror, at der ved hjælp af moderne teknik kan afskaffes en masse papirnussere, og det er vi meget tilfredse med.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal ikke undlade at gøre ministeren opmærksom på, at det måske ville have været klogt at vente et par dage med fremsættelsen. Hvis drøftelserne om renteomlægningen skulle ende med en bruttoløsning, vil mængden af værdipapirer nemlig ifølge Nationalbankens oplysninger falde, når folk begynder at afhænde deres værdipapirer for at indfri andre, og forslaget vil derfor være mindre nødvendigt.

Nu er dette forslag jo et led i EDB-tekniikkens fremvækst. Socialistisk folkeparti har ofte udtrykt utryghed ved den elektroniske registrering af snart sagt hvad som helst, men netop hvad angår værdipapirer, finder vi den ønskelig, og vi har derfor ingen betænkeligheder på dette punkt.

Vore betænkeligheder ligger på et andet punkt, nemlig konsekvenserne for arbejdsmarkedet. Vi ved, at fagforbund har været ude i konflikter på grund af de konsekvenser, som den teknologiske udvikling har haft for deres beskæftigelse og arbejdsvilkår. Baggrunden for konflikterne har hver gang været et ønske om at komme med i beslutningsprocessen ved indførelse af ny teknologi.

Det fremgår af bemærkningerne, at faglige organisationer har været inddraget i forberedelsen af lovforslaget, men det fremgår ikke, i hvilket omfang det er sket, og det fremgår heller ikke, hvilken indflydelse arbejdstagerne får under den praktiske udførelse af lovforslaget.

Af disse grunde kan vi ikke på forhånd love støtte, men vi kan love et konstruktivt udvalgsarbejde.

Bilgrav-Nielsen (RV):

På vegne af fru Janne Normann, som ikke kan være til stede, skal jeg gøre et par bemærkninger på det radikale venstres vegne.

Først den bemærkning til den forrige ordfører, at jeg tror, at hvis dette lovforslag

[Bilgrav-Nielsen]

skulle afvente fremsættelse af forslag om en skatteomlægning efter bruttoprincippet, kunne det komme til at vente overordentlig længe.

Dernæst om selve sagen. Vi er i det radikale venstre temmelig usikre over for dette forslag. Vi skønner, at oprettelse af en værdipapircentral indeholder en række problemer. Vi er parat til at indrømme, at der i forslaget ligger en forenkling vedrørende udstedelse af obligationer, men vi vil meget gerne have at vide, om der allerede inden 1984 vil være tilstrækkeligt med EDB-kapacitet i Danmark til at tage sig af opgaverne i centralen, og vi vil også gerne se på, hvilken virkning det får med hensyn til antallet af funktionærer.

Endelig er der spørgsmålet om sårbarhed over for systemet. Hver gang vi gennemfører ny teknik, må vi nok stærkere end tidligere overveje, om ikke vi begiver os ind i ting, som gør samfundet endnu mere sårbart, eller for at sige det med andre ord: vil aktioner og arbejdsnedlæggelser få en endnu større og alvorligere indflydelse, end hvis vi betjener os på sædvanlig vis? Dette er ikke et forsøg på at sige, at der ikke skal gøres fremskridt, men det er et forsøg på at sige, at der kan være former for teknik, som vi i visse situationer må være tilbageholdende med at bringe i anvendelse.

Vi har altså en række spørgsmål til forslaget, som vi gerne vil have afklaret under udvalgsarbejdet, som vi i øvrigt deltager i positivt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Min korte bemærkning drejer sig alene om det forhold, at hr. Bilgrav-Nielsen siger, at hvis man skal afvente gennemførelsen af bruttorentprincippet, vil det tage meget lang tid. Må jeg spørge sådan i al stilfærdighed, næsten fortrolighed, i betragtning af, hvor få vi er til stede: vil det tage lige så lang tid eller kortere tid, hvis det er nettorentprincippet, der bliver aktuelt?

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg har hørt ude i byen, at hvis man vil bevare en god hemmelighed, skal man udtale den fra folketingets talerstol. Det, jeg nu si-

ger, er ikke en hemmelighed, men det er en opfattelse af situationen omkring beskatningssystemet, som jeg dog nok formoder ligger en lille smule ved siden af det, vi i øvrigt diskuterer. Jeg bliver dog nødt til at gøre bemærkningen. Nej, uanset om man skulle finde på at fremsætte forslag om noget, der hedder netto, eller noget, der hedder brutto, vil jeg anse det for at være overordentlig sandsynligt, at det ikke bliver gennemført.

Wilhelm (VS):

Jeg tror, hr. Jens Peter Jensen kan være ganske rolig, for det forholder sig som bekendt sådan, at et ord er et ord og de radikale er nogle karklude.

Dette forslag viser jo, at det er de mest utrolige problemer, det kapitalistiske samfund plages af, og jeg kan godt forstå, at industriministeren, som lejlighedsvis afslører sans for den lidt grovere humor, ikke har kunnet stå for dette. Flere hektarer finsk fyrskov skal hvert år hugges i spåner, for at danskerne kan få papir på, hvad de skylder hinanden. Papirværdierne har antaget et sådant omfang, at værdipapirerne nu frembyder både fysiske og sikkerhedsmæssige problemer. Der er så mange af dem, at det ikke længere kan lade sig gøre bare at bogføre dem på betryggende vis – for slet ikke at tale om transportproblemet. Gaderne er simpelt hen for smalle til, at stablerne kan transporteres rundt på reglementeret vis. Karel Čapeks salamandre, Soyas ørentvist og Ionescos næsehorn har fået en ny fortolkningsmulighed. Nu er det værdipapirerne, der truer med at optage al plads og tvinge menneskene ud. Det problem må selvfølgelig gøres til en folkesag. Maskinarbejder Pedersen og folkepensionist Nielsen har en pligt til at bekymre sig om, at deres mange obligationer og statsgældsbeviser, aktier og statsobligationer nu fylder alt for meget og skaber transport- og trafikproblemer, bl. a. mellem hovedbankerne og deres filialer, og derfor er det klart, at industriministeren, som jo er valgt for at varetage maskinarbejder Pedersens og folkepensionist Niensens problemer, tager denne sag op. Men som jeg indledningsvis sagde, har han ikke kunnet stå for det absurde og groteske i situationen, det har tydeligvis inspireret ham ved fremsættelsen, og jeg er egentlig lidt skuffet over, at hr. Jens

[Wilhjelm]

Peter Jensen, som talte om sarkasme, slet ikke synes at have opdaget, at industriministeren i virkeligheden er netop sarkastisk.

Som medlem af en regering, der netop har foreslået registrering af mennesker, der deltager i huslejeaktioner, og udlevering af navne til private arbejdsgivere, og som erklærer, at intet strider mod registerloven, når der bare skaffes hjemmel ved særlovgivning, kommer industriministeren nu og taler om – og jeg citerer – »dette overordentlig sensible område«, når det drejer sig om registrering af papirer, som alene repræsenterer en ejendomsret. Det er rart at se, at ministeren kan lade sarkasmen gå ud over sin egen regerings opfattelse af, hvilke registreringer der er sensible.

Og han fortsætter, at værdipapircentralen skal være decentral. De mennesker, der får hevet deres værdipapirer ud af hænderne, som bliver frataget det fysiske symbol, der ellers til betryggelse i en højst kaotisk verden kunne ligge i kommodeskuffen, kan trøste sig med, at de ikke er registreret i en central, men i en decentral værdipapircentral. Magnetbåndet med deres CPR-nummer findes i nærheden. »Systemet får derved« – siger ministeren – »et mindre fremmedgjort præg i forhold til investorerne, hvilket efter min mening er meget ønskeligt«. Den grinte vi meget af på gruppemødet. En mere ondskabsfuld satire over socialdemokratiets, venstres m. fl.s misbrug af begreber som »nærdemokrati«, »decentralisering«, »det nære samfund« o. lign. har vi ikke set.

Så kommer vi til beskæftigelsesproblemerne. Her har ministeren et vittigt spark til dem, der f. eks. i forbindelse med jobtilbud og beskæftigelsesprojekter taler om meningsfyldt arbejde, når han om dette at omsamle, indkode og oplagre på EDB-bånd serienumre, pålydende, rentesatser og CPR-numre, den enes fordring på den anden – eller måske snarere de fås fordringer på os mange – siger – og jeg citerer: »... værdipapircentralen ... skulle betyde, at arbejdsopgaverne får et menneskeligt mere tilfredsstillende indhold«. Det er med fornøjelse, jeg konstaterer, at VS ikke længere er alene om at tage gas på systemet.

Om vores holdning til forslaget skal jeg kun sige, at vi har meget stor sympati for de finske fyrreskove, og hvis der er nogen registrering med CPR og det hele, som vi ikke er

betænkelige ved, er det registrering af økonomiske oplysninger om skatteborgerne. Det ser desværre stærkt ud til, at man nok skal undgå at benytte de skattekontrolmuligheder, som kunne ligge heri. Vi har svært ved at se, at de fysiske, sikkerhedsmæssige og transportmæssige problemer med privatejendomsrettens symboler kan være vores problem, og dukker der derfor ikke under behandlingen af forslaget nogle for os relevante aspekter op, vil vi ende med at undlade at stemme.

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Wilhjelm har set en hel del satire i dette lovforslag og har harceleret noget over spørgsmålet til industriministeren. Er industriministeren vidende om, at man i de socialistiske lande, der ligger østen for Kina og Sovjet, hvor man har den renlivede socialisme, og hvor hr. Wilhjelm henter sin inspiration, foretager sig noget så fælt kapitalistisk som at registrere nogle ting via EDB?

Flygaard (DR):

Retsforbundet vil da gerne være med til at se på det foreliggende forslag i udvalget, men vil godt gøre nogle bemærkninger her alligevel.

Man må jo nok sige, at uanset mængden af papir som følge af inflation og politiske forlig eller mangel på samme er der nok et reelt problem med at holde styr på disse papirmængder. Vi har bemærket, at der i bemærkningerne til lovforslaget på side 7 står anført i betænkningen »Det obligations- og aktieløse samfund – EDB-indskrivning i stedet for papirer (nr. 793/1977)« følgende:

»Udvalget konkluderede, at det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre en ordning, hvorved de fysiske værdipapirer, dvs. obligationer og børsnoterede aktiebreve, afskaffes, at der ikke ses at være væsentlige tekniske eller juridiske problemer forbundet hermed, og at det vil være økonomisk mest fordelagtigt, at ordningen gennemføres med etablering af en fælles, dvs. en centraliseret, indskrivnings- og afviklingscentral.«

Når det er sagt, vil jeg gerne komme med yderligere et par kritiske bemærkninger. For det første synes vi nok, at der er vel mange bemyndigelser i dette lovforslag, og vi vil gerne i udvalget være med til at se på, om det ikke måtte være muligt at få antallet af

[Flygaard]

bemyndigelser bragt væsentligt ned. For det andet er vi også, akkurat som ordføreren for det radikale venstre gav udtryk for, ængstelige for, om selve systemet trods alt ikke indebærer en vis sårbarhed. Det har vi før set eksempler på, og også dette spørgsmål vil vi gerne have drøftet nærmere i udvalget.

Vi vil også gerne se på, om der ikke skulle være nogen registreringsproblemer, ikke så meget af rent teknisk karakter som omkring den personlige sikkerhed, således at folk kunne føle sig utrygge ved et sådant system.

Jeg må da også sige, at jeg havde egentlig forstået lovforslaget således, at man skulle spare papir ved en sådan ordning, men efter de bemærkninger, der er faldet her indtil nu, kan man måske komme i tvivl, så det kunne måske være rart at få ministerens bemærkning om eller kommentar til, hvornår papirforbruget vil være størst, hvis man bibeholder det nuværende system, eller hvis man bare trykker på en knap og så måske lidt flere får lidt flere oplysninger, end man har brug for.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg havde nok en fornemmelse af, at dette lovforslag ville møde en rimelig grad af tilslutning, og det siger jeg tak for. Men jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at det skulle berede mig helt så megen glæde, som det har gjort. At komme til at se hr. Jens Peter Jensen som den lille dreng i Keiserens nye klæder var i sig selv en oplevelse, men samtidig at konstatere, at hr. Wilhjelm – ganske vist i en situation, hvor det ikke kunne genere ham over for hans partifæller, da de ikke var til stede – afslørede humoristisk sans, har været en af de største glæder, jeg har haft i flere år i dette ting.

Jeg skal i øvrigt bekræfte over for hr. Wilhjelm, at vi vil gøre mindre indhug i fyrreskovene ved denne lovgivning. Jeg skal ikke påstå, at det er nogen naturfredningslov, jeg har lagt frem, men jeg skal da alligevel understrege, at selv om jeg bestemt ikke deler hr. Askjær Jørgensens betragtninger om papirnussere, kommer vi af med papiret. De mennesker, der har beskæftiget sig med papiret, var ikke nussere, det var mennesker, der udførte et meget betydningsfuldt stykke arbejde. Det var ikke altid lige morsomt, og det var det, jeg i mine bemærkninger mente

med, at arbejdet kunne blive – og jeg understreger – mere meningsfyldt. Det er det, der står. Jeg tror, det tit har været et temmelig enerverende arbejde at stå nede i anden, tredje, fjerde kælder uden vinduer i et pengeinstitut og arbejde med disse tusindvis af obligationer. Den del bliver nu foretaget på en mere fornuftig måde efter dette forslag.

Jeg skal i øvrigt til hr. Flygaard sige, at med det svar, jeg har givet hr. Wilhjelm om hans fyrreskov, har jeg forhåbentlig bekræftet hr. Flygaards glade forventning om, at der bliver mindre papir med denne løsning. Men det er ikke i den forstand det afgørende. Det afgørende er, at der bliver bedre styr på nogle ting, at vi slipper af med den risiko, vi i dag har for, at disse kolossale transportere af million- og somme tider milliardværdier kan blive udsat for overlast, og vi vil på en lang række andre måder føle os mere sikre efter oprettelsen af denne værdipapircentral end før. Det er også en betragtning om utrygheden, for set på en anden måde er der jo ingen i dette land, der føler sig utrygge ved det danske tinglysningssystem, og det er på mange måder et tinglysningssystem for værdipapirer, vi indfører ved denne lejlighed.

Jeg skal til hr. Bilgrav-Nielsen sige, at spørgsmålet om antallet af medarbejdere og fordelingen dem imellem i den situation, vi går ind i, er efter min opfattelse ganske fyldigt beskrevet i bemærkningerne.

Jeg skal til hr. Kjelgaard sige, at netop fordi vi taler om noget nyt og hidtil uprøvet, der skal sættes i værk, er det nødvendigt med de mange bemyndigelser, men jeg er naturligvis helt indforstået med, at vi drøfter dem og hensigten med dem nærmere i udvalget, og jeg skal dér prøve at dokumentere deres rimelighed.

Jeg skal i øvrigt over for hr. Jens Peter Jensen og mange andre understrege, at jeg er helt opmærksom på, at dette forslag for det første har en, skal vi sige nyhedsværdi, som gør det nødvendigt at drøfte en række detaljer i det, og for det andet har det en anvendelse af en teknik, som gør, at det også giver anledning til ganske mange overvejelser i erhvervsudvalget. Jeg skal bestræbe mig på at sørge for, at erhvervsudvalget på sine utvivlsomt ganske mange og måske ofte lidt svære spørgsmål får så tilfredsstillende svar, som det er muligt at give.

[Industriministeren]

Jeg skal i øvrigt sige til hr. Rahbæk Møller, at en af årsagerne til, at denne sag, som jo har været meget længe undervejs, kommer nu, er, at der i en mellemfase efter det oprindelige udvalgsarbejde har været et indgående arbejde mellem medarbejdergrupper inden for de tre hovedområder og deres virksomheder, at der derved er blevet skabt en tryk-saftale, at der derved er blevet truffet aftaler om omskolingsordninger, og at man på den baggrund og selvfølgelig også på baggrund af, at vi har lavet det decentrale system, hvor man bevarer kundekontakten i pengeinstitutterne, har fået et andet forslag end det, der oprindeligt var tænkt, et forslag, som, hvis vi må sige det på den måde, nok er mere medarbejderminded, end den oprindelige indstilling var det.

Jeg skylder at sige, at det ikke er ministerens fortjeneste, det er parterne, der er nået frem til dette resultat, inden jeg har haft lejlighed til at fremsætte lovforslaget.

Så skal jeg sluttelig endnu en gang takke for en god og festlig behandling af dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Søren B. Jørgensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Søren B. Jørgensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af 10. marts meddeler ministeren for skatter og afgifter, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Forskudt indkomstår).
 (Lovforslag nr. L 166).

Arbejdsmarkedsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Udvidet dækning af krav på løn m.v.). (Lovforslag nr. L 116).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (12/3 80):

Udtræder: Thorndahl

Ny stedf.: Ninna Pedersen

Uddannelsesudvalget (12/3 80):

Udtræder: Knud Lind

Ny stedf.: Ninna Pedersen

Miljø- og planlægningsudv. (12/3 80):

Udtræder: Gammelgaard

Ny stedf.: Dyremose

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Forskudt indkomstår).

(Lovforslag nr. L 166).

Lovforslaget går ud på at ophæve adgangen til ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst at anvende et indkomstår, der afviger fra kalenderåret (»forskudt indkomstår«). Ophævelsen gælder såvel for personer og dødsboer som for selskaber, foreninger m. v.

Skattepligtige *personer* har efter de hidtidige regler efter begæring kunnet opnå stats-skattedirektoratets tilladelse til at anvende et andet indkomstår end kalenderåret. Der er meddelt et betydeligt antal skatteydere, især erhvervsdrivende, sådan tilladelse.

Tilladelserne har navnlig været meddelt, når en anden periode end kalenderåret måtte anses for det naturlige driftsår for virksomheden. Man har endvidere taget et vist hensyn til tilrettelæggelsen af arbejdet hos revisorer og advokater.

Det forhold, at et antal skatteydere har anvendt andre indkomstår end kalenderåret, har imidlertid medført betydelige administrative vanskeligheder.